

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1830.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ

Έτησίαν. Φοίνικες 36
Εξαμηνίαν. 18
Τριμηνίαν. 9
Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρά τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.— Ἀπό τοῦ Ἀρ. 82 ἡ Ἐφημερίς θέλει ἐκδιδεσθαι ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου μεταδαινόμεν κατὰ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐκεῖ λοιπὸν θέλουν διευθύνεσθαι εἰς τὸ ἐξῆς οἱ κατὰ τόπους ἐπιστάται καὶ συνδρομηταί μας. Ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκεται ἤδη καὶ μέρος τῆς ἐθνικῆς τυπογραφίας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ὅσοι τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας δημοσίων ὑπουργῶν ἔχουν νὰ τυπώνωσιν ἀστυνομικά, λιμεναρχικά, ὑγειονομικά καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, θέλουν εὐαρεστηθῇ νὰ στέλλωσι τοῦ λοιποῦ τὰς αἰτήσεις των εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὑγειονομοῦσι μὲν ἄρχαι, οἵτινες ἔπεμπον μέχρι τοῦδε τοὺς ναυτιλιακοὺς καταλόγους τῶν διαφόρων λιμένων πρὸς τὸν ένταῦθα Πρόεδρον τοῦ Ὁρρανοτροφείου, ἐπειδὴ οὗτοι χρησιμεύουν μόνον διὰ τὴν Ἐφημερίδα, θέλουν τοὺς στέλλει ἀπὸ τοῦ νῦν κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 528. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 6 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 καὶ κατὰ τὴν 3 Φεβρουαρίου ἐκδεδετο, ψηφίσματος, (*)

Διατάττομεν.

Ὁργανισμὸς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

ΚΕΦ. Α' ΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον 1. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον ἔχει τρεῖς διευθυντάς διοριζομένους ἀμέσως ἀπὸ τῆς Κυβερνήτου. ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐφορίαν τοῦ κατα

στήματος τούτου, ὁ δὲ τὴν διεύθυνσιν τῶν μαθημάτων, ὁ δὲ τρίτος τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν.

ΚΕΦ. Β'.

Καθήκοντα τῶν δύο πρώτων Διευθυντῶν ὡς διδασκάλων.

1. Οἱ δύο πρώτοι διευθύνται καὶ διδάσκαλοι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου θέλουν διδάσκει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ διαληφθέντος ψηφίσματος μαθήματα.

2. Οἱ δύο εἰρημένοι διδάσκαλοι συνεννοούμενοι μετὰ τῶν, θέλουν προσδιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν κλάσεων, τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων. δι' ἰδιαίτερον προγράμματος, τὸ ὁποῖον θέλουν καθυποβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

3. Θέλουν διδάσκει πρὸς τούτοις τοὺς μνησμένους τὴν περὶ πάσας τὰς ἱεροτελεστίας τάξιν, ἐκ τῶν ἱερῶν ἐκκλησιαστικῶν διαταξεων, καὶ διὰ τῶν πρακτικῶν παραδειγμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Καθήκοντα τοῦ Ἐφόρου.

1. Ὁ Ἐφορος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου, καὶ ἂν διδάσκαλος διορίζει τὰ χρὴ τῶν μαθητῶν, κανονίζει τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἄλλων μοναζόντων.

2. Πέμπει εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τριμηνίαν, διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, τὰς περὶ καταστάσεως τοῦ σχολείου ἀναφιστάς του, περὶ τῶν προσδωτῶν τῶν μαθητῶν, καὶ κατάλογον ὁνομαστικῶν αὐτῶν.

3. Διευθύνει ὡσαύτως τὰς ἀναφορὰς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς κατὰ μῆνα τοῦ ἐπιστάτου τῆς οἰκονομίας.

ΚΕΦ. Δ'.

Καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν μαθημάτων.

1. Ὁ Β' διδάσκαλος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, ὥστε νὰ συντηρῇται ἡ κανονισθεῖσα τάξις τῶν μαθημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Κεφ. Β'.

2. Ἔργον τοῦ ἰδίου εἶναι νὰ προνοῇ διὰ τὴν εὐταξίαν τῶν μαθητῶν, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 Κεφ. Γ' διαλαμβανόμενων.

ΚΕΦ. Ε'.

Καθήκοντα τῶν μαθητευομένων.

1. Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον θέλουν εἶσθαι ὁμοδύαιοι καὶ ὁμογραφεῖς, φέροντες τὴν

(*) Τὸ ὑπ' Ἀρ. 409 ἔγγραφο δημοσιεύθη ἤδη ἐν τῷ 15 φύλλῳ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

αὐτὴν στολὴν, ἣτις θέλει κριθῇ ἀρμόζουσα εἰς τὴν ἐπαγ-
γίαν.

Οἱ θέλοντες νὰ μαθητεύσωσιν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστι-
κὸν Σχολεῖον μὴ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ
ἄρθρον 4 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος, ὀφείλου νὰ πα-
ραστήζωνται προηγουμένως εἰς τὴν Κυβερνήσιν διὰ τῆς
ἐπιτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας, φέροντες ἔγγραφα
τῆς τοπικῆς Ἀρχῆς, καὶ συστατικὰ τοῦ Ἀρχιερέως,
ἀποδεικτικά τῆς διαγωγῆς, τῆς καταστάσεως καὶ τῆς
καταγωγῆς αὐτῶν· δοκιμαζόμενοι δὲ, θέλουσι εἰσάγεσθαι
εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, μὲ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.
Οἱ μαθητευόμενοι εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον
ὀφείλου νὰ ἀκολουθῶσι κατὰ πάντα τὰς διατάξεις τοῦ
Ἐφέρου.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.

1. Ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐκκλησι-
αστικοῦ Σχολείου ἔχει τὴν φροντίδα τῶν πρὸς τροφὴν καὶ
ἐνδυμασίαν τῶν ἐν αὐτῷ μαθητευομένων.

2. Μεταχειρίζεται τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἱερομονάχους καὶ
μοναχοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰς ἄλλας
χρείας τοῦ μοναστηρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐφό-
ρων, ἄρθρον 1 Κεφ. Γ'.

3. Διευθύνει κατὰ μῆνα διὰ τοῦ Ἐφέρου εἰς τὴν Κυ-
βερνήσιν τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ τὰς ἀναφορὰς του
περὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

4. Ὁ ἴδιος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐμπιστευμένα εἰς
αὐτὸν χρήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ διὰ τὰ
ἐνδύματα τῶν μαθητῶν, καὶ τὴν λοιπὴν κατασκευὴν τοῦ
μοναστηρίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 529. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 409 ψηφίσματος,
Κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 528 διατάγματος,

Διατάττομεν.

1. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Βενέδικτος Ῥώσος διορί-
ζεται Ἐφορος καὶ Α' Διδάσκαλος τοῦ κατὰ τὴν ἱερὰν
μονὴν τῆς νήσου Πόρου Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολείου.

2. Ὁ πανοσιώτατος Κύριος Προκόπιος Ἀρχιμανδρίτης
διορίζεται Β' Διδάσκαλος τοῦ αὐτοῦ σχολείου.

3. Ὁ καθηγούμενος τῆς αὐτῆς μονῆς Κύριος Νικηφόρος
διορίζεται ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ κα-
ταστήματος.

4. Οἱ εἰρημένοι τρεῖς Διευθυνταὶ ὀφείλου νὰ συμμορ-
φωθῶσι μὲ τὸ ὑπ' Ἀρ. 528 διάταγμα, καθ' ὅσον ἀφ' ἑαυ-
τὰ καθήκοντα καὶ τὰ χρεῖα ἐκάστου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 1346.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἅγιον Δαμαλῶν, καὶ Ἐκκλη-
σιαστικὸν Τοποτηρητὴν Ναυπλίας.

Σπεύδω νὰ σᾶς διεξηγήσω τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Α.
Ἐξοχότητος τοῦ Σ. Κυβερνήτου διὰ τὴν ἱεροπρεπῆ καὶ
θεάρετον πράξιν τοῦ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σου προτα-
σίαν διατελούντος καθηγουμένου Κυρίου Γρηγορίου, ὁ ὁποῖος
συνεισέφερε διὰ τῆς Υ. Παιερότητας, καὶ ὑπεσχέθη
νὰ συνεισφέρει κατ' ἑορ, ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχο-
λείου. Φοίνικας ἑκατὸν ἐξήντα Ἀρ. 160.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀπεδέξατο τὴν προθυμίαν τοῦ σεβα-
σμίου τούτου ἡγευμένου· ἐμαρτύρησε δὲ πολλὴν εὐχα-
ριστίαν καὶ τιμὴν πρὸς τὴν Υ. Παιερότητα, τῆς ὁποίας
ὁ λόγος καὶ τὸ παράδειγμα παροξύνουσιν εἰς τὰ καλὰ καὶ
θεάρεστα τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῇ λογικὸν ποίμνιον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Οκτωβρίου.

Διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀξίων διδασκάλων, ἀνεβλήθη μέχρι
τοῦδε ἡ σύστασις κατὰ τὴν νῆσον Πόρον Ἐκκλησιαστικοῦ
σχολείου.

Οἱ πανοσιολογιώτατοι Κύριοι Βενέδικτος Ῥώσος καὶ
Ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέβλεψεν
ἡ ἀρχὴ ἡ Α. Ἐξοχότης, γνωρίζοντα τὴν ἰκαρότητα καὶ
ἀρετὴν τῶν ἀδρῶν, ἐπέστησαν τελευταῖον νὰ ἀναδεχθῶσι
τὴν διευθέτησιν τοῦ καταστήματος τούτου· καὶ τὰ μαθή-
ματα ἀρχοῦνται, σὺν θεῷ, περὶ τὰ μέσα τοῦ ἐνεστώτος
Οκτωβρίου.

Αἱ κατοικίαι τῶν διδασκάλων εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον
τοῦ Πόρου καὶ τῶν μαθητῶν, εἶναι πρὸ πολλοῦ ἑτοιμαί· καὶ
τὸ ἐσωτερικὸν ὅλον διετέθη, ὡς ἔπρεπε, διὰ τῶν φροντίδων
τοῦ φιλομούσου καὶ φιλοκάλου Διοικητοῦ τοῦ Πόρου. Οἱ
πανοσιώτατοι Ἀρχιερεῖς προσεκληθήσαν νὰ ἐκλεχθῶσι ἕκα-
στος εἰς τῶν τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους ἐπρόδωκεν
προηγουμένως εἰς τὴν Κυβερνήσιν, καὶ νὰ διευθύνωσιν αὐτὸν
εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν Γραμματείας.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, καθὼς προσέκρινε, δέχεται
πρὸς τὸ παρὸν 15 ὑποτρόφους εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ο'
θέλει δὲ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς, προσηγομένῳ πλειοτερων πόρων
ἐκ τῶν διαφόρων κληροδοσιῶν καὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων
κατὰ τὸ ψηφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ ἱεροῦ κλήρου θέλουσι συνδράμει
ἀναμφισβότως εἰς τὴν βελτιωσιν τοῦ καταστήματος τούτου,
ἀπὸ τοῦ ὁποῖου μέλλουσι νὰ ἐξέλθωσι οἱ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ
λόγου, καὶ οἱ πιστοὶ φύλακες τῆς κληρῆς παρακαταθήκης.
Οἱ σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, ὅτε πρῶτον Ἐλαίας Κύριος
Παῖσιος, καὶ ὁ Δαμαλῶν Κύριος Ἰωάννης, ἔδωκαν πρῶτοι τὸ
καλὸν παράδειγμα, τὸ ὁποῖον ἠκολούθησαν καὶ τινες τῶν
καθηγουμένων, καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ οἱ
ὅμοιοι των.

Ἐνταῦθα κρίνομεν χρεὸς μας νὰ ἐπισυνάψωμεν τὸν ὄνο-

κατάλογον τῶν συνεισφερόντων διὰ τὸ κατὰ-
τοῦτο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Κύ- αίσιος	Φοίνικας	285
Ὁ εὐφ. Ἐπίσ. Δαμαλῶν καὶ Ἐκκληστ. Το- πιότης Ναυπλίας		200
Ὁ Ἐκκλ. Τοποτηρητὴς Χριστιανουπόλεως Κ. Πρωτοσύγγελος		60
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς ἐν Λα- κωνίας Κεύμαρι Κύριος Γρηγόριος		100
Ὁ Πανοσιώτατος καθηγ. τῆς ἐν Τραιζήνι μο- νῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κύριος Ἰωσήφ		100
Ὁ ἐν Ἀργεῖ μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου		28:40
Ὁ ἐν ἱερᾷ μονῆς Ταλαντίου κατὰ τὸ Κύριος Γρηγόριος		160
Ὁ τελευταῖος οὗτος ὑπόσχεται νὰ προσφέρῃ εἰς ἕτος διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον τὴν αὐτὴν ποσότητα.		

933:40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὅτιαν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Πουργῶν τῆς Γαλλίας παρουσίασε κατὰ τὴν 1-13 τοῦ
Σεπτεμβρίου εἰς τὴν τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλὴν, περὶ τῆς
ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς πολιτείας, φαίνεται ὅτι εἰς
μὴν τινὰ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Νίμας, ἀνεφύησαν τινες
παρχαί, καὶ ἦγον ἐπιφύδων μὴν ἀκολουθήσωσι καὶ εἰς
τὴν ἡμετέραν Δέματα μεσημβρινὰ καὶ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος
τῆς ἐπικρατείας ἔτεροι, ἐκ τῆς πρὸς τὴν μεταβολὴν ἀπα-
ρκειας ἄλλ' ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς Κυ-
βερνήσεως ἤθελε τὰς προλάβει καὶ καθητυχάσει.

Τὴν 2-14 Σεπτεμβρίου ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ Ἀλγερίου εἰς
τὴν Γαλλίαν ὁ Ναύαρχος Δουπερρόν μετ' ἑ μέρους τοῦ κατὰ
τὴν Ἀφρικὴν Γαλλικοῦ στολοῦ, τοῦ ὁποῖον ἐμελλε ν' ἀφ-
ελθῇ.

Γραφεὺν ἐκ Μασσαλίας ἀπὸ 12-24 Σεπτεμβρίου ὅτι ὁ
Βασιλεὺς τῶν Γάλλων Λουδοβίκος Φίλιππος Α' ἀνεγνώρι-
σεν ὅχι μόνον παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς
Πρωσίας, ἡδὴ, Αὐστρίας, Πρωσίας, Ὁλλανδίας, Νεαπό-
λεως, Βυρτεμβέργης, Πεδεμοντιῶν.

Πρόγραμμα
Του ἐν Μοναχίῳ παιδαγωγικοῦ καταστήματος τοῦ
Κ. Δεζαρδίνου,
Κύριος,

Ὁ διευθυντὴς τοῦ κατήχηματος τοῦτου, τιμώμενος ἀπὸ
ἐκείνου ὑπεράνωσις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Βαυ-
αρίας, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου
τῆς Ἑλλάδος, ἠσθάνετο πρὸ πολλοῦ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ
εἰσὶν ἡνωμένη ἡ παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς νέους Ἑλληνας διδιδ-
μενὴ ἀγωγὴ μετ' τὴν τῆς πατρίδος γλώττης καὶ τῆς ἱερᾶς
ἐκείνης αὐτῶν διδασκαλίαν, ἀκολουθῶν κατὰ τὸ
ἐξισομῆτον παράδειγμα τῆς Σ. Α. Μ., ἥτις ἐνδόκησε
ἐκείνως πρὸς τοὺς ἄλλοις εὐεργετήμασιν αὐτῆς εἰς
τὴν Ἑλλάδα νὰ συστήσῃ καὶ ἐκκλησιαστικὴν ὁρμήσειν αὐτῆς
καὶ νὰ ἐκλέξῃ προστάτην αὐτῆς ἀδελφὰ γνωστὴν εἰς τὸ

ἔθνος τοῦ, καὶ τιμώμενον παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ ἦθος καὶ διὰ τὴν
παιδείαν τοῦ, τὸν πανοσιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μισαήλ
Ἀποστολίδην, διὰ νὰ ποιμαίνῃ τὸ μικρὸν τοῦτο ποιμνιον
τῶν ὀρθοδόξων καὶ νὰ τὸ κατήχῃ εἰς τὰ δόγματα τῆς πίστεως
τοῦ. Ὅθεν νομίσας ἀρμοδιωτάτην εἰς ἐπιτυχίαν τοῦτου τοῦ
σκοποῦ τὴν παρουσίαν τοῦ εἰρημένου Ἀρχιεπισκόπου, κατὰ
τὴν ἔφεσιν μάλιστα καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς
Ἑλλάδος, ὅστις κατ' εὐθείαν φανερώσας ταύτην εἰς τὴν
πανοσιώτητά του, τὸν προέβλεψε νὰ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις
μου, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ γυνεῖς, ὅσοι μ' ἐνεπιστεύθησαν τὴν
ἀγωγὴν τῶν τέκνων τῶν.

Ὁ ἄξιος ἀρχηγὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους κατενόησε διὰ
τῶν πρὸς αὐτὸν ἀναφιστῶν μου, ὅτι ὁ κυριώτατός μου σκοπὸς
ἦτο νὰ δώσω ταύτην ἀγωγὴν, ἥτις δύναται μάλιστα νὰ
συντελέσῃ εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀναγέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
μοῦ συνιστᾷ ἐξαίρετως τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγίας πίστεως
τῶν πατέρων τῶν, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιστρέψωσιν οἱ νέοι Ἑλ-
ληνες εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὅχι Γάλλοι, οὔτε Γερμανοὶ,
οὔτε Πάλοι, ἀλλ' Ἑλληνες, καὶ Ἑλληνες εὐσεβεῖς καὶ
πλουτισμένοι μετὰ τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐπιστήμης τοῦτο ἦτο
καὶ ἰδικόν μου φρόνημα ἐξ ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐξήγησα
ἀνθρώπων, ἔχοντα μετὰ τῆς ὑγιούς ἠθικῆς καὶ τὸν τόνον
τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ἡθῶν τὴν χρησιότητά, καὶ ἱκανὸν νὰ
λάβῃ ἐπὶ ῥοὴν ἰσχυρὰν ἐπάνω εἰς τὰς ἀπαλὰς καρδίαις τῶν
παιδῶν. Ἐπειδὴ, ὅσα ἀξιώματα ἐμπνευσθῶσιν εἰς αὐτοὺς
ἐν καιρῷ τῆς τρυφεράς τῶν ἡλικίας, ταῦτα καὶ μένουσιν
ἀνεξάλειπτα. Νομίζω, ὅτι ὅλα ταῦτα εὗρον εἰς τὸ ὑπο-
κείμενον τοῦ εἰρημένου Ἀρχιεπισκόπου διὰ τοῦτο καὶ
πέποιθα, ὅτι αἱ μικραῖ μου γνώσεις καὶ ἡ πείρα, ἡνωμέ-
ναι μετὰ τῆς πολυμαθείας καὶ ἀρετῆς αὐτοῦ, εἶναι τὰ ἐχέγ-
γυα εἰς τοὺς ἐμπιστευθέντας μοι τὰ τέκνα τῶν περὶ τῆς
ἀγαθῆς ἀποστάσεως τῶν εὐχῶν τῶν. Τὸ καλὰσθημα κατέχει
μία βασιλικὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὡραιότερον καὶ ὑγιεινότερον
τῆς πόλεως μέρος, καὶ εἰς θέσιν τοιαύτην, ὥστε δύναται
εὐκόλως νὰ ἔχῃ τοὺς ἀξιολογώτερους διδασκάλους.

Τὰ διδασκόμενα δὲ ἐν ταῦθα μαθήματα εἶναι τὰ ἐφεξῆς

Πρὸ πάντων ἡ διδασκαλία τῆς ἱερᾶς κατήχησεως καὶ τῆς
ἠθικῆς τοῦ εὐαγγελίου γινόμενη παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας· δεύτερον ἡ
φιλολογία τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς γλώττης μετὰ παρα-
ληλισμὸν τῆς νεωτέρας, διδασκόμενη κατ' ἐκάστην παρὰ
τοῦ ἰδίου μεθοδικώτατα ἀπὸ τοὺς κλασικοὺς λογογράφους
καὶ ποιητὰς μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ὡσαύτως ἡ σπουδὴ
τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς, Γερμανι-
κῆς καὶ Λατινικῆς· ἡ σπουδὴ τῶν μαθηματικῶν, τῆς Γεω-
γραφίας, ἱστορίας, καλλιγραφίας καὶ ἰχνυγραφίας· μου-
σικὴν δὲ καὶ ἄλλας τέχνας διδάσκονται μόνον, ὅσοι ἰδιαι-
τέρως τὸ ἀπαίτησωσιν. Ὅσοι μὲν ἐκ τῶν νέων σκοποῦσι νὰ
κάμωσι τὰς τελειότέρας σπουδὰς τῶν εἰς τὰ βασιλικά
γυμνάσια, προπαρασκευάζονται κατὰ πρῶτον εἰς τὸ παιδα-
γωγεῖον, ἕως οὗ νὰ περιβιθασθῶσιν εἰς ταῦτα, καὶ τότε ἀρ-
χοῦνται νὰ συχιάζωσι εἰς τὸ γυμνάσιον, ὅπου παραλαμβάνο-
νται ἀπὸ τὰ 14 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν. Τὸ κατὰ τὴν Ἑλ-
ληνικὴν γλῶτταν πλεονέκτημα τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τοὺς
παῖδας τῶν ἐνισπῶν δίδει ἐλπίδας, ὅτι ἡμποροῦν νὰ διελ-
θῶσι τὰς τίσσοντας κλάσεις τοῦ γυμνασίου εἰς δύο, ἢ τὸ
πολὺ εἰς τρία εἶδη, μετὰ τὸ ὅποιον γίνονται ἱκανοὶ νὰ εἰσελ-

θωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ὅσοι δὲ εἶναι διωρισμένοι διὰ τὸ ἐμπόριον, προπαρασκευάζονται μέχρι τῶν 14 ἔτων, καθὼς εἰ ἀνωτέρω. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀντὶ τὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ γυμνάσιον, ἐξασκῶνται ἰδιαιτέρως μέσα εἰς αὐτὴν τὴν παιδαγωγίαν τὰς νεωτέρας γλώσσας, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐπέχει τὸν πρῶτον τόπον ἡ Γαλλικὴ. Αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ γλῶττα τοῦ καλασλήματος, ἐν καιρῷ τῆς τραπέζης, τῆς ἀναπαύσεως, τῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδῶν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ, τῆς οἰκογενείας τοῦ, καὶ τῶν δύο διδασκάλων τῶν συνεικούντων εἰς τὸ καλῶσθαι. Ἡ συνεχὴς αὖτὴ σχέσις τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν διδασκάλων, καὶ ἡ οἰκιακὴ ἀγωγή προξενεῖ καὶ σιγῶν εἰς τοὺς παῖδας ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἔξιν τοῦ εἰς τὴν κοινωσίαν ἀρμόζοντος τοῦτον, τοῦ τόνου, τοῦ φρεστίματος, καὶ εἰ, εἰς λόγον τῆς τιμίας καὶ χρηστῆς συμπεριφορᾶς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Τελευταῖον δὲ τὰ συνειθίστην ἐν καιρῷ ἡ νεολαία εἰς τὴν τάξιν καὶ καθαριότητα, τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, ἡ γυνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ ἀναδέχεται ὡς ἱερὰ μὴτὴρ τὸ φροντίζειν περὶ τοῦτον καὶ περὶ τῆς τροφῆς, διὰ τὰ εἶναι ὑγιεινὴ, πρόσφατος καὶ ἄφθονος.

Αἱ ὥραι τῆς ἐνασχολήσεως, καὶ τῆς ἀναπαύσεως, τῶν περιπαλῶν, καὶ τῶν γυμναστικῶν ἀγῶνων, εἶναι διατεταγμέναι οὕτως, ὥστε τὸ φυσικὸν νὰ μὴ βλαβῇ πατάσσιν ἀπὸ τοῦ ἡθικοῦ τὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ ὑψηλὴ εὐμένεια τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ προτέρημα μιᾶς ὀρθοῦς ἐκκλησίας, καὶ ἐνός ἀξίου ποιμένος, ἡ ἀκριδὴς ἐκλογὴ τῶν καλῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους μᾶς χορηγεῖ τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ Ἀκαδημία, τὸ ὑγιεινὸν τοῦ κλίματος καὶ τελευταῖον τὸ μὴ τριώλεον τῆς ἐλησίον δαπάνης, προσφέρουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τοιαύτην ὠφέλειαν περὶ τῆς ἐνταῦθα ἀγωγῆς τῶν τέκνων τῶν, ὁποῖαν εἰς κανὲν ἄλλο μέρος δὲν δύναται νὰ εὕρωσιν.

Οἱ μαθηταὶ παραλαμβάνονται ἀπὸ τὰ 8 ἔτη τῆς ἡλικίας τῶν μέχρι τῶν 14· πρέπει δὲ νὰ ἐξεύρωσι τοῦλάχιστον νὰ ἀναγιώσκωσι τὰ Ἑλληνικά, νὰ εἶναι κεντρίσμενοι, καὶ νὰ ἔχωσιν ἀποδείξιν, ὅτι δὲν ἀπεβλήθησαν ἀπὸ κανὲν ἄλλο κατὰστημα, διὰ τινὰ κακοήθειαν. Ἐὰν ἔλθωσι νέοι εἰς τὸ κατὰστημα ἡμποροῦν νὰ τελειώσωσιν αὐτοῦ τὰς σπουδὰς τῶν, καὶ νὰ μείνωσιν ἐπιμέλως μέχρι τῶν 16 καὶ 18 ἔτων, καὶ πλειότερον ἀκόμη, πλὴν δὲν εἶναι παραδεκτοὶ εἰς ταύτην τὴν ἡλικίαν. Δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, γενομένων τῶν ἐξετάσεων, δίδεται ἀναφορὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περιγράφουσα τὰς προσόδους καὶ τὴν διαγωγὴν ἐκάστου μαθητοῦ, πρὸς ἐπαύξησιν τῆς φιλοτιμίας, τῶν νέων, καὶ πρὸς ὀδηγίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ποσὴ τῆς χρονικῆς πληρωμῆς εἶναι εἰς Φιορίνια Βαυαρικὰ 436, ἢ οἱ 363: 20 τῆς Αὐγούστου, προπληρωθεὶς ἀνὰ ἕξ μῆνας εἰς ταῦτα ἐμπεριέχεται τὸ πλῆσιμον τῶν φορεμάτων, καὶ ἡ κλίνη ἡ δὲ ἐνδυμασία, ὑποδοσεὶς καὶ τὰ βιβλία μένουσι διὰ λογαριασμὸν τῶν γονέων.

Ὅταν τις τῶν παιδῶν μέλλῃ νὰ ἀναχωρήσῃ, πρέπει νὰ εἰδικοποιήσῃ πρὸ τριῶν μηνῶν. Τὸ γεικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν, ἀρκεῖ διὰ νὰ καταπείσῃ τοὺς γονεῖς περὶ τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν τοὺς παρουσιάζει τοῦτο τὸ καλῶσθαι, εἰς τὸ ὁποῖον εἰ νέοι Ἕλληνες δύνανται νὰ ἀποκλήσωσιν

ὅλας τὰς γνώσεις, ὅσαι ἀποδεικνύουσι πολὺν ἐξαιρέτους, τοὺς ὁποῖους προτρέπει ἡ Ἑλλὰς ὑπεροχὴν ἀπὸ τοσούτους ἀγῶνας διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς. Ὁ θερμὸς ζήλος, τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς ἔλαβε πάντοτε ὑπὲρ τοῦτου, ἡ πατρικὴ του φροντίς καὶ ἐμπειρία τοῦ, βοηθούμεναι ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ σεβασμοῦ Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐγγυῶναι περὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Μόναχον, 20 Ἰουλίου 1830.

K. ΔΕΖΑΡΔΙΝΟΣ.

Ποικίλα.

Θεραπεία τῆς ὀφθαλμοφθίας. — Κατὰ τὸ παρελθὸν θίγη, πολλοὶ σκύλοι ἐλύσσασαν ἐν Λοιδ. φ. Οἱ Ἀγγλοὶ χειροῦντι μετεχειρίθησαν τὴν ἐξὸς μέθοδον (ἥτις εἶναι πρὸς ἀντιπαράθεσιν καὶ εἰς τὰ νοσοκομεία τῆς Οὐρατισλαύας (Breslau) καὶ τοῦ Τιγούργου (Zurich), διὰ τὰ παραλαμβάνειν τὰ ἐκ τοῦ δῆγματος ὀφθαλμοφθίας ἀποτελέσματα. Ὅχι μόνον ἔκοπτον τὸ διακαμένον μέρος, ἀλλ' ἐκράτουν καὶ τὴν πληγὴν ἀνιγμένην ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας καὶ εἰς διημέρη ἐμπύεσιν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς τομῆς μετεχειρίζοντο τοὺς ἀσθενεῖς μὲν δυνατὰς ὅσοις καλομέντοις, καὶ μὲν τὸν διὰ τὰ ἐρεθίζωσι τὸν πτυελισμὸν.

(Ἐκ τῆς Γαλ. Ἐφ. Le Temps.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Τριπολιτσᾶς.

Τὴν 25 παρελθόντος Μιῶν ἀπέθανε εἰς τὴν πόλιν ταύτην Κωνσταντῖνός τις Σινωπελίτης ἐπιλεγόμενος, μετερχόμενος ἐνταῦθα τὸν μάγειρον.

Ἡ Ἀστυνομία κατέγραψε τὴν εὐρεθείσαν περιουσίαν του συνισταμένην εἰς διάφορα ποταπὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα πωλήσασα ἐπὶ δημοπρασίας ἐστάξε Φοιτικὰς 20 καὶ Λεπτά 11, εἰς ἐν χρεωτικὸν ἔγγραφον Γρόσια 87 πρὸς Θεοδωρὴν τινα Καπανόπουλον, καὶ εἰς ἐν κατάστιχον φέρον Γρόσια 50 καὶ παράδες 22 ἀπὸ διάφορα φαγώσιμα ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τινὸς Καραχάλιου, παρακατατεθέντα πάντα ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ ταύτῃ. Διὸ γνωττοποιεῖται πρὸς εἶδῃσιν τῶν συγγενῶν του.

ΝΑΥΤΙΚΑ.

ΛΙΜΗΝ ΝΑΥΤΙΑΚΤΟΥ. Ἀπὸ 25 Ἰουνίου ἕως 31 Ἀυγούστου.

ΚΑΓΑΠΛΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων πλησιοχώρων παραλίαν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἰονίων νήσων πλοιάρια 251, ἐξ ὧν 225 μὲν Ἑλληνικὰ, 23 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικὰ, καὶ 5 πλοῖον Πασικὸν ἐξ Ἀγκῶνος, μετὰ διάφορα εἶδη, εἶον, σίτους, εἶον λάδ, γαμβάκον, καφὲν, σάχαρ, λεμόνια, κτλ.

ΑΠΟΠΛΟΥΣ. Εἰς διάφορα πλησιοχώρα μέρη τοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὰς Ἰονίων νήσων, πλοιάρια 262, ἐξ ὧν 237 μὲν Ἑλληνικὰ, 22 δὲ Ἰόνια, 2 Ὀθωμανικὰ καὶ ἐν Πασικὸν, μετὰ διάφορα εἶδη, εἶον, εἶον, σφακτὰ, ἱπποὺς ἡμίονους, βούτυρον, ξυλίαν, δερμάτα, κτλ.

